

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Præmittuntur quædam de stipendio, deque fructu Missæ §. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

§. I.

*Præmittuntur quadam de stipendio, de-
que fructu Missæ.*

I. PRæmitto posse, siue jure, siue
injuria, pro Missa accipi sti-
pendium.

Primò, ut pretium ipsius fructus
spiritualis Missæ. Secundò, ut pre-
tium laboris, qui suscipitur in cele-
branda Missa, quique intrinsecè in
ea reperitur, qualis est v. g. labor
vestiendi sacras vestes, dicendi Mis-
sæ orationes agendique cetera, sine
quibus Missa ritè non constar. La-
bor, qui suscipitur, in recitanda
Missâ novem Epistolarum, vel in
Missâ, in qua legitur Passio Domini
nostri, intrinsecus etiam censendus
est, cum sine illo talis Missa ritè non
constet.

Tertiò ut pretium laboris, qui su-
scipitur propter circumstantias ali-
quas intrinsecas, qualis est v. g. la-
bor,

bor, seu obligatio celebrandi in tali distant loco, in tali tempore, & simili. Huc pertinet labor Missæ solemnis, seu cantatæ, qui sipe dubio extrinsecus est, & maior, quam labor privatæ.

Quarto, ut pretium sustentationis ipsius sacerdotis, iuxta illud: *Qui altari servit, de Altari & vivat.*

Quinto, ut pretium pro obligatione, quam recipit sacerdos applicandi fructum pro tali persona, cum possit pro alia.

Sexto, ut eleemosyna, seu ut donum, ex mera liberalitate.

2 Certum ergo est, si pecunia recipiatur ob primum titulum ex dictis, esse a veram simoniam, Idē h̄puto. si ex secundo titulo: siquidem labor intrinsecus Missæ, cum sit in ipsa necessario imbibitus, vendi non potest, quia convinceretur, & ipsa missa tunc vendi. Ex aliis quatuor

a Doctores passim in tr. de Simonia
b iidem ib.

quatuor titulis posse stipendium accipi, fatemur; ad quod agitur in Tractatu de Simonia, sicuti etiam omnes fatentur stipendium, pro applicatione Missæ esse illud, quod vel lege Ecclesiastica taxatum, vel communi consuetudine in singulis Regionibus consuetum fuerit. Et quidem communiter in Italia unus Iulus seu argenteus esse solet pro feriatis & Missis, pro festivis & vero alibi duos alibi unum cum dimidio, plus minusve. Vide infra §. 3. n. 35.

3. Supponimus autem fructum Missæ triplicem esse, Generalem, Specialem, seu Medium, & specialissimum. Generalis est ille fructus, qui cedit summo Pontifici, Imperatori, Episcopo, & omnibus fidelibus, ex eo quod Ecclesia vult, ut

omnis

a Suarez Vasq. alique apud Marchinum de ord. tra. 3. p. 2. c. 15. n. 55. b March. de ord. tra. 3. p. 2. c. 15. n. 19. c Bonac. de Sac. disp. 4. q. ult. pun. 1. n. 13. d Sotus & alii apud eund. March. ib. c. 13. n. 5 & passim

omnis Sacerdos, in quolibet Sacrificio, pro his offerat. Et hic fructus oblatus pro tot personis non diminuitur singulis ex consortio aliorum: dependet enim ex Christi, & Ecclesie Instituto, nec Sacerdos potest illum suspendere, nec alteri dare, unde nec pro illo stipendium accipere.

4. Specialis, seu Medius est ille fructus, qui cedit illi fidei particulari, pro quo applicatur à Sacerdote Missa; atq; hunc esse finitum diximus lib. 2. cap. 2. §. 1. p. 8. taxatum à Christo Domino ad tot gradus, & non plures, ita, ut applicata Missa pro uno fidei, afferat illi emolumentum v. g. ut decem, applicata pro decem fidelibus afferat singulis emolumentum v. g. ut unum. Quando autem Sacerdos siue ratione stipendii, siue ex liberalitate Missam alicui applicat, hunc fructum specialem applicat.

5. Specialissimus est ille fructus, qui cedit ipsi Sacerdoti celebranti, diei-

dicaturq; etiam Personalis, & nunc
an possit à se Sacerdos abdicare, &
dare alteri, accipiendo stipendium,
dicemus infra §. 3. n. 61.

6. Supponimus Tertiò, quòd,
quamvis olim circa stipendiū Mis-
sæ multa verterentur in dubium, li-
citane essent, an non: hodie tamen
post Decreta Urbani VIII. de Cele-
bratione Missarum, ea ita sunt de-
clarata, ut superfluum sit casus con-
scienciæ explicatibus quærere, quid
absolutè, & citra hanc constitutio-
nem probabile fuerit. Quare nostra
major industria in eo hic desudabit,
ut doceamus, quid, suppositis dictis
Decretis, sit approbandum; nec ta-
men omittemus, si quando opus
erit ad praxim, istud, quod absolutè
fieri poterat, interdum innuere.

Decreta autem hæc obligare per
totum orbem, nec per Italiam solū
mihi certum est, quia universaliter
loquuntur, & quando in obligatio-
ne computandi redditus cujuscum-
que Conventus eosq; Romam mit-
tendi

tendi voluit Congregatio solam Italianam comprehendere, expresse restrinxit, dicens hanc computationem faciendam esse *ab existentibus intra fines Italia, & Insularum adiacentium*; Ostendit ergo in aliis Decretis non adesse talem restrictionem, Decreta autem sunt huiusmodi.

Decreta Sacra Congregationis Concilij Urbani VIII. de Celebratione Missarum edita 21. Iunij 1625.

7 CVM saepe contingat, & Et infra. Ac primo districte prohibet, atque interdicit, ne Episcopi, in Dioecessana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, aut alias quomodocumque, reducant onera Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam sedem recurratur, quæ

quæ, re diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitratum. Alioqui reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas, atque inanes decernit.

8. Deinde, ubi pro pluribus Missis etiam ejusdem qualitaris celebrandis, plura stipendia quantumcumque incongrua, & exigua, siue ab una, siue à pluribus personis, collata fuerint, aut conferentur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conventibus, Congregationibus, Domibus, ac locis piis quibusque, tam secularibus, quam Regularibus, Sacra Congregatio sub obtestatione divini iudicii mandat, ac præcipit, ut absolute tot Missæ celebrentur, quod ad rationem attributæ elemosinæ præscriptæ fuerint, ita ut aliqui, ad quos pertinet, suæ obligationis

gatio:

gationi non satisfaciant, quin imò graviter peccent, & ad restitutionem teneantur.

9. Id vero, ut deinceps observetur exactius, Sacra Congregatio, eadem auctoritate, revocat Privilegia, & Indulta omnia quibusvis personis, Ecclesiis, ac locis piis, tam secularibus, quam regularibus cujuscumque Ordinis, Congregationis, & instituti, quaecumque ob causam concessa, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

10. Ac similiter omne damnable lucrum ab Ecclesia removere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna; ne eandem Missam alteri, parte ejusdem eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

11. Prætereà ne in Ecclesiis, in quibus

quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis, eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi, cum nulla, aut parva sint utilitate conjuncta; statuit, atque decernit, ut pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Congregationibus, Monasteriis, Convectibus, ac locis omnibus tam sæcularibus, quam regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum ab iis, ad quos pertinent, sub pœna interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda, à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes eadem Sacram, vel personam fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium quamprimum investiendi in bonis immobilibus fructiferis, cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis annexum reperitur: ac si eadem bona

stolica deinceps alienari contigerit; eorumdem pretium, sub eadem pœna, ut supra, deponi, atque in aliis bonis stabilibus itidem fructiferis, cum ejusdem oneris repetitione, atque annexione, converti debeat.

12. Ad hæc Sacra Congregatio, quibusvis Capitulis, Collegiis, Societatibus, & Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac piorum locorum, tam sæcularium, quam regularium Superioribus, vel aliis, ad quos pertinet, districtè prohibet, ne in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, sæculares quidem sine Episcopi, vel ejus Generalis Vicarii, Regulares vero sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia in scriptis, & gratis concedenda alioquin sæcularis, qui hujus prohibitionis transgressor extiterit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit, eo ipso; Regularis vero, pœna

et privationis omnium officiorum
quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ
inhabilitatis ad alia de cetero obti-
nenda, vocisque activæ & passivæ
absque alia declaratione incurrat.

13. Eleemosynas vero manua-
les, & quotidianas pro Missis cele-
brandis ita demum iidem accipere
possint, si oneribus antea impositis
ita satisfecerint, ut nova quoque o-
nera suscipere valeant, alioquin om-
nino abstineant ab huiusmodi eleeo-
mosinis, etiam sponte oblatis in fu-
tuum recipiendis, & capsulas aufe-
rant ab Ecclesiis cum inscriptione
illa: *Eleemosyna pro Missis*, vel alia si-
mili, sub iisdem poenis ipso facto in-
currendis, ne fideles hac ratione
frustrentur.

14. Episcopus vero, seu eius Vi-
carius, aut Generalis, vel Provincia-
lis, ubi de licentia pro perpetuis o-
neribus fuerint requisiti, in singulis
casibus, diligenter inquirat, de sin-
gulis Missarum celebrandarum obli-
gationibus cuique Ecclesiæ Mona-
stério,

sterio, aut loco pio incumbentibus, nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quàm eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam novo oneri suscipiendo, quàm antiquis jam susceptis satisfacere posse; præcipuamque rationem habeant, ut redditus, qui Ecclesiis, aut locis piis relinquuntur, omninò respondeant oneribus adjunctis, secundum morem cuiusque Civitatis, vel Provinciae; intelligantque, si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, in novissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros, &c.

Postremò Superiores existentes intra fines Italiae, & Insularum adjacentum computent in primo congregando Capitulo, redditus Conventuum, eorumque summam ad Sacram Congregationem mittant, ut &c.

Declara-

Declarationes aliquot Sacrae Congregationis Concilii S. D. N. Urbani Papa VII. auctoritate editæ, supra Decretis ejusdem Congregationis, de celebratione Missarum.

1111.

15. **S**uper primo Sacrae Congregationis Decreto de Celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias, quoquomodo, reducant onera ulla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium Tridentinum imposita, aut in limine foundationis, Quæritur, quid si legatum sit ita tenue, ut non sit, qui velit onus illi injectum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderatione oneris, totum sive ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessariis?

16. Secundo, super secundo ejusdem Congregationis Decreto,
li 2 quo;

quo cavetur, ut celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint. Quæritur an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel Ordinario.

17. Terriõ, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam juxta qualitatem loci personarum, ac temporũ, sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, teneantur Missas ab offerente præscriptas celebrare.

18. Quarto, an Sacerdotes, qui teneantur Missas celebrare ratione Beneficii, seu Cappellaniæ, legati, aut salarii, possint etiam manualementem eleemosynam pro missis votivis, aut defunctorum recipere, & unico Missæ Sacrificio utrique oneri satisfacere.

19. Quinto, posito quod Testator relinquat, ut celebretur pro ejus anima centum Missæ absque ulla præscriptione eleemosynæ,
Quæ

Quæritur. An liberum sit Hæredibus eleemosynam sibi benevisam præscribere, An vero eadē eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

20. Sexto. Super tertio Congregationis decreto. in quo eadē Congregatio revocat Privilegia, quibus indulgetur, ut certarum Missarum, vel Anniversariorum celebratione, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat. Quæritur. an verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de suscipiendis post Privilegium.

21. Septimo. Super quarto ejusdem Congregationis decreto, quo prohibetur sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte ejusdē eleemosynæ sibi retenta, celebrandam committat. Quæritur, an permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, ut retineant aliquam eleemosynā por-

tionum, pro expensis manuten-
tionis Ecclesiæ, Altarium, Inſervien-
tium, Paramentorum, vini, lumi-
num, Hoſtiæ, & ſimilium?

22. Octavo. An hoc Decretum
habeat locum in Beneficiis, quæ
conferuntur in titulum, id eſt, an
Rector Beneficii, qui poteſt per
alium celebrare, teneatur Sacerdoti
celebranti dare ſtipendium ad ra-
tionem reddituum beneficii?

23. Nono. An Sacerdotes, qui-
bus aliquando offertur eleemoſina
major ſolita, pro celebranda Miſſa,
debeant dare eandem integram e-
leemoſinam iis, quibus Miſſas cele-
brandas committunt?

24. Decimo. Super Quinto ejuſ-
dem Congregationis Decreto, quo
inter cetera ſtatuitur, in hæc verba:
Eleemoſinas, & oblationes manua-
les, & quotidianas pro Miſſis cele-
brandis, ita demum iidem accipe-
re poſſint, ſi oneribus antea impoſi-
tis, ita ſatiſfecerint, ut nova quoque
onera obire valeant: alioquin om-
nino

nino abstineant ab huiusmodi eleemosinis, etiam sponte oblati, in futurum recipiendis: & Capsulas auferant, Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolute, quò minus accipiant novas eleemosinas ii, qui acceptis non satisfecerunt, & quid, si longævo tempore possint omnibus satisfacere?

25. Undecimo, quid si affluentes eleemosinas, audito impedimento, consentiant, ut Sacerdos Missas celebret, cum primum poterit?

26. Duodecimo, An pœna Interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosinas contra formam ibi præscriptam, quam eos, qui non auferunt Capsulas ab Ecclesiis, ut ibidem præscribitur,

26. Decimotertio, An in hoc Decreto comprehendantur illæ Capsulæ, quæ apponi solent in Ecclesiis in die Commemorationis omnium

Defunctorum, & vulgo dicuntur
Casse de morti?

28. Decimoquarto. An Administratores Ecclesiæ magnæ devotionis, & concursus, possint elemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis, non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & devotio, ac concursus Fidelium, ut ajunt, minuat?

29. Decimoquinto, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directis solis Capitulis, Collegiis, Societatibus, Congregationibus, nec non omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum tam sæcularium, quam regularium superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem privatis sacerdotibus, qui tantum comprehenduntur sub clausula Generali, (*et alios, ad quos pertinet*) supplicatur pro opportuna declaratione.

30. Sacra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum,

preum, auctoritate sibi à Sanctissimo D.N. attributa, ad singula dubia superius proposita, ad hunc modum respondit.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tunc nihilominus pro dicta reductione oneris, ut supra, impositi ab iis, ad quos pertinet, sedem Apostolicam esse adeundam, quæ absque ulla impensa id statuet, quod magis in domino esse esse judicaverit. Verum tamen, si in ipsa beneficii erectione, expresse cautum fuerit, ut liceat Episcopo injunctum onus reducere, ac moderatis legem hanc foundationis, quam decreta hac de re edita non sustulerunt, esse validam, & observandam.

31. Ad secundum, esse intelligendum de præscriptione facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem ab Ordinario: quod si tribuens eleemosynam, numerum Missarum celebrandarum, non præscripserit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscripserit Ordinarius

li § secun-

secundum morem suæ Civitatis,
seu Provinciæ.

32. Ad Tertium, teneri.

33. Ad Quartum, Sacerdotes,
quibus diebus, tenentur Missas ce-
lebrare, ratione beneficii, seu Ca-
pellaniæ, legati, seu salarii, si elee-
mosinas pro aliis etiam Missis cele-
brandis susceperint, non posse ea-
dem Missa utrique obligationi sa-
tisfacere.

34. Ad Quintum censuit, ubi
nullam certam eleemosinam testa-
tor reliquit, esse ab Episcopo præ-
scribendam eleemosinam congruam,
quæ respondeat oneribus Missarum
celebrandarum, secundum morem
Civitatis, vel Provinciæ.

35. Ad Sextum, ita esse intelli-
gendum.

36. Ad Septimum respondit, per-
mittendum non esse, ut Ecclesiæ,
vel loca pia, aut illorum admini-
stratores ex eleemosinis Missarum
celebrandarum, ullam, utcumque
minimam, portionem retineant, ra-
tione

tionem expensarum, quas habent in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca pia alios non habeant redditus, quas in usum eandem expensarum erogare licite possint, ac tunc, quam portionem retinebunt nullatenus valere excedere valorem expensarum; quæ pro ipsomet Missarum Sacrificio necessariæ sunt subeundæ; ac nihilominus, eo etiam casu, curandum esse, ut ex pecuniis, quæ supersunt, expensis ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quod præscriptæ fuerunt ab offerentibus eleemosinam.

37. Ad Octavum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector Beneficii, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosinam congruam, secundum morem Civitatis, vel Provinciae, nisi in fundatione beneficii aliud cautum fuerit.

38. Ad Nonum, debere absolute integram eleemosynam tribuere. Sacerdoti

cerdori celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

39. Ad Decimum respondit, non prohibere absolute, ne propterea, oneribus jam susceptis, non satisfacerint, posse tamen de novo etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, modo, infra modicum tempus, possint omnibus satisfacere.

40. Ad Undecimum, quamvis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen tribuens eleemosynam pro aliarum Missarum celebratione id sciat, & consentiat, ut illæ tunc celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, decretum non prohibere, quo minus, eo casu, eleemosyna suscipiatur, pro iisdem Missis, juxta Benefactoris consensum celebrandis.

41. Ad Duodecimum, has penas non habere locum, nisi in suscipiendis onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius Generalis, aut Provincialis

42. Ad

42. Ad Decimum tertium, comprehendendi.

43. Ad Decimum quartum, non posse, nisi de consensu eorum, qui elemosinas tribuunt, ut supra, in responsione ad undecimum.

44. Ad Decimum quintum, comprehendendi etiam privatos sacerdotes.

§. II.

Super illud §. Primi n. 7. Districte prohibet, &c.

Ubi vetatur Episcopis, & Generalibus ne reducant Onera Missarum.

Casus est huiusmodi in Ecclesia v. gr. Sancti Petri adest obligatio singulis diebus celebrandi unam, vel plures Missas, sed deficientibus propter varios casus redditibus ad hunc finem affligentis, facto computo, nunc non sufficit

Kk

pccu-